

Besvarelse af spørgsmål 52 ad L 33 stillet af Folketingets Erhvervsudvalg den 10. oktober 2008.

Spørgsmål 52:

Vil ministeren i forlængelse af svarene på

-spm. 13 give yderligere oplysninger om de strukturerede produkter, som danske pengeinstitutter har udstedt og som er omfattet af garantien, herunder hvilken risiko de er forbundet med?

-spm. 21 komme med eksempler på de største indlån, der omfattes af pakkens garanti, selv om det ikke er muligt at komme med en samlet opgørelse?

-spm. 26 oplyse, hvordan parterne er kommet frem til, at branchen skal bidrage med op til 35 mia. kr. og hvor stor branchens dækning er, hvis der er pengeinstitutter, der krakker, inden det fulde beløb er indbetalt.

-spm. 29 erkende, at der, selv om ministeren ikke har oplysninger om dispositioner imod lovens ånd, i perioden fra den 5. oktober og frem til der fastlægges nærmere regler, kan gennemføres dispositioner, der er mod intentionerne i loven.

-spm. 30 erkende, at efter der er konstateret et misbrug af loven i et omfang, så en institution udelukkes fra ordningen, så dækker garantien både de indlån, der er sket, mens der er foregået et misbrug, og desuden dækkes indlån i de 8 dage, der går frem til udelukkelsen træder i kraft.

-spm. 31 erkende, at det er sjældent eller måske aldrig forekommet, at en politisk aftale med en bemærkning i en lov bliver til en del af loven.

-spm. 36 erkende, at et moderselskab kan trække alle aktiver ud af et datterselskab og overlade det til staten at betale kreditorerne

-spm. 37, hvor det bemærkes, at det ikke giver staten nogen risiko at kræve pant i en virksomhed, hvorfor spørgsmålet om hvorfor der ikke kræves pant, gentages. Desuden bedes ministeren med henvisning til lovforslagets § 2, stk. der må opfattes som en værnsregel, beskrive de handlinger som denne værnsregel er rettet imod.

Svar:

Ad spm 13:

Den risiko, som staten i givet fald overtager, vil svare til den risiko, som det pågældende pengeinstitut har. Risikoen vil afhænge af den konkrete udformning af det enkelte strukturerede produkt - herunder hvilke forudsætninger, der indgår og hvilken risikoafdækning, som pengeinstituttet har foretaget.

Ad spm 21.

De største indlånere i pengeinstitutterne i Danmark, som kan blive omfattet af garantiordningen, er eksempelvis danske kommuner, pensionskasser, store virksomheder og enkeltpersoner.

Ad spm 26:

Regeringen har lagt vægt på, at den finansielle sektor går forrest ved at vise ansvarlighed. Der er derfor indgået aftale med Det Private Beredskab om at bidrage med op til 35 mia. kr., svarende til 2 pct. af bruttonationalproduktet.

Der er tale om en kollektiv ordning, udformet efter forsikringsmæssige principper. Staten stiller en garanti, som sektoren (Det Private Beredskab) betaler for gennem dels en kaution på 10 mia. kr. (selvrisiko), dels en årlig garantiprovision (præmie). Garantiprovisionen, der gerne skulle modsvares af lavere fundingomkostninger, udgør minimum 15 mia. kr. over to år, og kan forhøjes med yderligere 10 mia. kr., hvis det bliver nødvendigt, som følge af tab. Ordningen er indrettet således, at sektoren har et stærkt incitament til at medvirke til, at tab opstår og bliver for store.

Hvis tabene falder, før alle indtægter er opkrævet, har Afviklingsselskabet mulighed for at låne tilstrækkelig midler til at dække selskabets forpligtelser.

Jeg finder, at der med den aftalte ordning er fundet en god balance.

Ad pm 29:

Det er ikke min opfattelse, at de simple kreditorer i pengeinstituttet, som er i god tro, skal lide under, at deres pengeinstitut ikke overholder reglerne i loven.

Reglerne for udelukkelse af et pengeinstitut skal i lighed med andre strafsanktioner i lovgivningen også ses ud fra en præventiv synsvinkel. Det er her min opfattelse, at det er en ganske hård sanktion at blive udelukket fra garantiordningen.

Ad spm 30:

Det er ikke min opfattelse, at de simple kreditorer i pengeinstituttet, som er i god tro, skal lide under, at deres pengeinstitut ikke overholder reglerne i loven.

Reglerne for udelukkelse af et pengeinstitut skal i lighed med andre strafsanktioner i lovgivningen også ses ud fra en præventiv synsvinkel. Det er her min opfattelse, at det er en ganske hård sanktion at blive udelukket fra garantiordningen.

Ad spm. 31:

Det er ikke ualmindeligt at nævne en politisk aftale i et lovforslags almindelige bemærkninger.

Ad spm 36:

Der er tale om en overordentlig hypotetisk situation. Det er vurderingen, at et moderselskab, der handler på denne måde, ikke kun ødelægger datterselskabets mulighed for fortsat drift. Også moderselskabets egen fortsatte drift vil være i fare, da selskabet ikke længere vil nyde den fornødne tillid på de finansielle markeder.

Ad spm 37:

Garantiordningen er finansieret efter et forsikringslignende princip, hvor der er en selvrisiko og en garantiprovision. Pant i pengeinstituttet kan ikke erstatte kontant betaling for disse, men alene udgøre en sikkerhed for en betaling.

Det følger af bestemmelsen i lovforslagets § 2, stk. 5, at pengeinstitutter og filialer i Danmark af udenlandske pengeinstitutter, jf. stk. 1-4, der har tilsluttet sig garantiordningen, ikke kan udtræde af ordningen. Formålet hermed er at sikre, at garantiordningen i hele perioden er en kollektiv ordning for samtlige pengeinstitutter og filialer, der vælger at deltage.